

Vývoj přírodních říší a vznik fyzické lásky

Rudolf Steiner

Rostlinonerostná říše, zvířatorostlinná říše pociťujících rostlin a říše lidozvířat

Dokud byla Země ještě ve stavu, který nazýváme Měsícem, dosud na ní nebyla nerostná říše. Celý Měsíc byl tenkrát rostlina, jako rašeliniště, měkký a živý. Na této rostlino-nerostné Zemi žily rostliny. Nerosty tu zatím nebyly. Zemi prostupovaly pouze pevnější části podobné kmenům stromů. V této rostlinné Zemi žily takové rostliny, které by křičely, kdyby se jich někdo býval dotkl - měly totiž pociťování - byly to zvířatorostliny. Pozůstatkem těchto měsíčních rostlin je jmelí, které může růst jen na jiných rostlinách, protože si tuto povahu uchovalo ještě z Měsíce.

Na Měsíci tedy byla:

- 1) rostlinonerostná říše, která stála výše než dnešní nerostná říše,
- 2) zvířatorostná říše pociťujících rostlin,
- 3) říše lidozvířat, která stála výše než dnešní zvířecí říše a níže než dnešní lidská říše.

Na Zemi se pak z měsíčních říší vyvinuly jiné říše. Aby mohla vzniknout současná rostlinná říše, musela být část rostlinonerostné říše sražena o stupeň níže. Z této části pak vznikla dnešní nerostná říše. Nerostná říše sestoupila o stupeň níže, a tím se stala objektivně viditelnou. Viditelnou se mohla stát teprve svým zpevněním. Až tehdy mohla odrážet světlo. Teprve od této doby existoval svět viditelný pro lidské oči. Když nerost sestoupil o stupeň níže, začal vyzařovat světlo pro rostliny. Rostliny nejenže žijí v rostlinném světě a na nerostné Zemi, ale žijí také ze světla odráženého nerostnou říší. Jako žijí rostliny z tohoto světla, tak žijí zvířata a zvířatolidé, fyzičtí lidé, na Zemi z kyslíku, který vydávají rostliny.

Zvířatorostliny také sestoupily o stupeň níže a zvířata vystoupila o stupeň výše. Zvířata proto mohou žít z kyslíku rostlin. Kyslík je fyzicky tím, co jinak žije v rostlinách jako prána.*

Rozdělení na dvě pohlaví, vznik fyzické lásky a možnost vyššího vývoje

Také říše lidozvířat se rozštěpila na dvě části, a sice na dvě pohlaví. Tím u lidí vznikla fyzická láska, která zase tvořila pouto mezi oběma pohlavími a na druhé straně také přinášela možnost vyššího vývoje, duchovního poznání.

Tím, že se lidská říše rozštěpila a vznikla fyzická láska, mohli se bohové vyvíjet výše na úkor člověka, protože pro bohy byla fyzická láska lidí stejným vzduchem života, jakým je pro člověka a pro zvíře kyslík rostlin a pro rostlinu světlo odrážené nerostnou říší.

V řeckých bájích se vypráví, že bohové žijí z nektaru a ambrózie - to je lidská láska mezi mužem a ženou. Ve stejné době se v lidech vyvinulo srdce, plíce a teplá krev. Lidé předtím dýchali žábami.

Vzestup a další vývoj spočívá nyní v tom, aby lidé fyzickou lásku překonávali. Oddělení obou pohlaví bylo nutné, aby se v člověku mohl rozvinout intelekt. Byl tím rozpolcen na nižší a vyšší přirozenost. Je to úroveň vzestupu, na níž člověk obětuje síly fyzické lásky a přemění je ve vyšší síly. To vyšší se v něm může projevit obětováním těchto nižších sil.

Z knihy Rudolf Steiner: Esoterní hodiny 1904-1909, GA 266/1, Berlín, 6. května 1916, přeložil Radomil Hradil, Fabula 2011.

81